

Onze hoop

We lezen in Romeinen 15:13 de volgende woorden:

De God nu der hope vervulle u met louter vreugde en vrede in uw geloof, om overvloedig te zijn in de hoop, door de kracht des heiligen Geestes.

Hier wordt onze God "de God der hope" genoemd. Hij heeft hoop voor ons en Hij wil ons vervullen – dat betekent vol maken – van louter vreugde en vrede in ons geloof.

Louter betekent: enkel. Dus dat wil Hij: ons vervullen met enkel vreugde en enkel vrede in ons geloof.

Er staat ook in deze tekst dat wij "overvloedig zullen zijn in de hoop".

Nu, om dat te kunnen zijn, moet wij eerst weten wat deze hoop is, waarin wij overvloedig moeten zijn.

En er staat ook zo bemoedigend achter dat wij in die hoop overvloedig zullen zijn, door de kracht van de heilige Geest.

Wat is die hoop, waar Paulus over spreekt?? That is the question - dat is de vraag.

We gaan naar Hebreëen 6:11 waar weer over die hoop gesproken wordt.

11 Maar het is onze begeerte, dat ieder uwer dezelfde ijver blijve betonen tot de verwezenlijking der hoop tot het einde toe.

Hier worden de gelovigen en dus ook wij weer tot ijver aangespoord.

Het is onze begeerte, ons verlangen, schrijft de Hebreëenbrief schrijver met zijn medewerkers, dat ieder uwer ijver blijft betonen – ja allemaal dezelfde ijver blijven betonen, tot het volgende gerealiseerd zal worden in hun leven, namelijk

"de verwezenlijking der hoop"
en wel "tot het einde toe".

Verwezenlijking wil zeggen dat het werkelijkheid gaat worden. En wat is dan die hoop, waar wij ons met ijver – door de kracht van de heilige Geest - voor moeten inzetten, dat die verwezenlijkt zal worden?

Zij wordt genoemd in de verzen 18b t/m 20 waar gesproken wordt van een soort wedloop, die Jezus als Voorloper is gegaan.

We gaan dit alvast even lezen wat daar staat:

Opdat door twee onveranderlijke dingen, waarbij het onmogelijk is, dat God liegen zou, wij, die tot Hem de toevlucht genomen hebben, een krachtige aansporing zouden hebben om de hoop te grijpen, die voor ons ligt.

Eerst wordt er gezegd: God liegt niet en daarna wordt gezegd dat wij daardoor een krachtige

aansporing hebben om de hoop te grijpen die voor ons ligt.

We begrijpen nu: die hoop ligt voor ons en die hoop kunnen wij grijpen. En dan verder in vers 19:

Haar (namelijk die hoop) hebben wij als een anker der ziel, dat veilig en vast is, en dat reikt tot binnen het voorhangsel, waarheen Jezus voor ons als voorloper is binnengegaan naar de ordening van Melchisedek hogepriester geworden in eeuwigheid.

Er wordt hier gesproken in scheepstermen. Er wordt vanuit onze ziel een anker uitgegooid en dat is een veilig anker en het zit ook goed vast.

En dat anker is het anker der hoop en dat reikt tot binnen het voorhangsel. Het voorhangsel is het beeld van het vlees van Jezus; Hij die hetzelfde vlees had als wij.

Dat Hij daar een "Voorloper" genoemd wordt, wil zeggen dat

Hij als eerste die weg is gegaan en heeft gebaad met de bedoeling dat wij Hem daarin gaan volgen. Die hoop reikt tot binnen het voorhangsel en nogmaals, het voorhangsel is het beeld van het vlees.

Om dit verder goed te kunnen begrijpen, gaan we nog lezen in Hb. 10:19 over een "nieuwe en levende weg, die Hij ons ingewijd heeft, door het voorhangsel, dat is, zijn vlees".

19 Daar wij dan, broeders, volle vrijmoedigheid bezitten om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus,

20 Langs de nieuwe en levende weg, die Hij ons ingewijd heeft, door het voorhangsel, dat is, zijn vlees.

Een weg die "ingewijd" is door Jezus als "Voorloper". Een weg die gaat door het vlees. Een weg die uitkomt in het heiligdom zoals de Hogepriester, die alleen via het voorhangsel daarin kon komen.

Dat voorhangsel schoof Jezus niet op zij, maar daar heeft Hij een weg door heen gebaad. Het heeft te maken met Zijn vlees wat ook ons vlees is.

In het leven van alledag baande Jezus deze weg. Als Hij gescholden werd, schold Hij niet terug en als Hij leed, dreigde Hij niet.

Door zó te reageren, baande Hij – door deze nieuwe manier van reageren - een nieuwe en levende weg als Voorloper door het vlees. En toen Hij het einde had bereikt, scheurde het voorhangsel, van boven naar beneden.

We gaan weer terug naar Hebr. 6:11 waar staat:

Maar het is onze begeerte, dat ieder uwer dezelfde ijver blijve betonen tot de verwezenlijking der hoop tot het einde toe.

Het is dus het verlangen van de schrijver van de Hebr. Brief (waarschijnlijk Paulus) en zijn medewerkers dat een ieder van

ons (een ieder uwer) dus allemaal dezelfde ijver zullen betonen. Allemaal dezelfde ijver en dat tot het eind van ons leven, want er staat dat wij die ijver moeten blijven betonen.

Die ijver moet dus niet minder worden of verslappen, nee, totdat de hoop verwezenlijkt wordt, zal die ijver er zijn.

12 Opdat gij niet traag wordt, maar navolgers moogt zijn van hen, die door geloof en geduld de beloften beërven.

Om die hoop – om vrij te komen van al ons vlees van onszelf en van anderen - te kunnen verwezenlijken is nodig: geloofsijver en geduld.

Jezus heeft die weg gebaand laten wij; een nieuwe weg als Voorloper, door het voorhangsel en dat is zijn vlees. Toen Hij gescholden werd, schold Hij niet terug.

Men kan zeggen: op het moment dat Hij niet terugschold kwam Hij verder op die weg, die

nieuwe weg die ging door het voorhangsel, en dat is zijn vlees. Jezus sprak in de bergrede: indien iemand u voor één mijl prest, ga er twee met hem. (Mt. 5:41). Dat is nieuw, méér dan het gewone!

Wil iemand met u rechten en uw hemd nemen, laat hem ook uw mantel. (Mt. 5:40) Dat is ook nieuw. Iemand wil wat van je afnemen, en je geeft hem er nog iets extra bij! Dat is toch zeer ongewoon.

Wij zijn geneigd om te roepen: geef terug mijn hemd maar Jezus zegt hier: geef hem er wat extra bij. Dan moet je wel echt los zijn van je aardse spullen.

Of wat Jezus zei in vers 39: *wie u een slag geeft op de rechter wang, keer hem ook de andere toe.*

Dat is ongewoon, dat is nieuw. Op die manier volgen wij Jezus als Voorloper die een weg baande voor ons door het voorhangsel, en dat is zijn vlees.

Niet alleen geloof maar ook geduld. Ook Abraham en Sara moesten geloof en geduld oefenen tot zij het beloofde hadden verkregen, namelijk Izaäk die geboren werd.

13 Want toen God aan Abraham zijn belofte deed, zwoer Hij, omdat Hij bij niemand hoger kon zweren, bij Zichzelf, 14 Zeggende: Voorzeker zal Ik u zegenen en zekerlijk u vermeerderen. 15 En zo, door geduld te oefenen, heeft deze het beloofde verkregen.

Abraham verloor het geloof en de moed niet ondanks dat hij merkte dat zijn lichaam verstorven was. En Sara's moederschoot was ook verstorven (Rom. 4:19/22).

16 Want mensen zweren bij wie hoger is, en de eed dient hun tot bekrachtiging, als einde van alle tegenspraak.

17 Daarom heeft God, toen Hij des te nadrukkelijker aan de erfgenamen der belofte het onveranderlijke van zijn raad

wilde doen blijken, Zich onder ede verbonden.

Wij worden hier "de erfgenamen der belofte" genoemd en het geloof en het geduld van Abraham wordt ons hier tot navolging gesteld.

Wij zijn de "erfgenamen der belofte" en zo schrijft Petrus, zijn wij met kostbare en zeer grote beloften begiftigd opdat wij daardoor deel zouden hebben aan de goddelijke natuur. En de goddelijke natuur is de natuur van Jezus.

Het kost dus tijd en het vraagt geloof en geduld om die beloften te beërven, dat wij deel zullen krijgen aan het leven van Jezus, naar Zijn beeld veranderd zullen worden.

We gaan verder met Hebr. 6:18

18 Opdat door twee onveranderlijke dingen, waarbij het onmogelijk is, dat God liegen zou, wij, die tot Hem de toevlucht genomen hebben, een krachtige aansporing zouden

hebben om de hoop te grijpen, die voor ons ligt.

Twee onveranderlijke dingen: (1) God beloofde Abraham een zoon en zwoer bij Zichzelf dat dit zou gebeuren, hoewel Abraham vele jaren op de vervulling van die belofte heeft moeten wachten. (2) Het andere onveranderlijke is, dat God niet liegen kan.

Hierin ligt voor ons een krachtige aansporing om de hoop te grijpen, dat wij het einde van die weg, die Jezus als Voorloper door het voorhangsel - dat is zijn vlees - gebaad heeft, door geloof en geduld zullen bereiken.

Daarvoor zullen wij met betoon van alle ijver door het geloof de deugd schragen (2 P.1:5).

Deze weg is een ontwikkeling in- en een toename van de deugden van Christus, de vrucht van de Geest, de goddelijke natuur.

19 Haar hebben wij als een anker der ziel, dat veilig en vast is, en dat reikt tot binnen het voorhangsel,

De sterke tros waaraan het anker der hoop verbonden is, gaat – zoals vers 19 het zo mooi in enthousiaste scheepstaal uitbeeld - uit van de ziel van ons levensschip en is uitgeworpen als een veilig en vast anker, dat reikt tot binnen het voorhangsel.

Hier staat dus, dat onze hoop reikt tot binnen het voorhangsel. Bij Jezus werd de zonde veroordeeld in het vlees (Rom. 8:3) dat wil zeggen het vlees met zijn lusten en begeerten die tot zonde willen verleiden.

Dat werd bij Jezus veroordeeld in het vlees tot het einde van zijn leven toe. Hij werd op gelijke wijze als wij verzocht dus ook via de zuiging en verlokking van begeerten (Jac. 1:14) maar die begeerte werd nooit bevrucht bij Hem (v.15).

Hij heeft geen zonde gekend, want zonde kent men pas, als men die doet.

20 Waarheen Jezus voor ons als voorloper is binnengegaan naar de ordening van Melchisedek hogepriester geworden in eeuwigheid.

Let wel op het woord "voorloper". Wij mogen Hem op deze gebaande weg volgen. God is getrouw, zijn beloften falen niet.

Wij mogen navolgers zijn van hen, die door geloof én geduld het beloofde hebben verkregen.

Geprezen zij onze hemelse hogepriester Jezus Christus, die ons volkomen gelukkig kan maken, daar Hij altijd leeft om voor ons te pleiten (Hb. 7:24).

Priester in eeuwigheid naar de ordening van Melchisedek. Koning met een onvergankelijk priesterschap.

Tot slot nog een woord uit Romeinen 12:12 (gemakkelijk om te onthouden) waar staat: *Weest blijde in de hoop* (Rom. 12:12)

Ook al is die hoop nu nog niet verwezenlijkt, wij mogen ons er steeds in verblijden dat die hoop verwezenlijkt zal worden.

Nog één keer een herhaling van de aangehaalde schriftwoorden:

De God nu der hope vervulle u met louter vreugde en vrede in uw geloof, om overvloedig te zijn in de hoop, door de kracht des heiligen Geestes. (Rom. 15:13)

Maar het is onze begeerte, dat ieder uwer dezelfde ijver blijve betonen tot de verwezenlijking der hoop tot het einde toe.(Hb. 6:11)

Opdat gij niet traag wordt, maar navolgers moogt zijn van hen, die door geloof en geduld de beloften beërven. (Hb. 6:12)

Haar (namelijk die hoop) hebben wij als een anker der ziel, dat veilig en vast is, en dat reikt tot binnen het voorhangsel, waarheen Jezus voor ons als voorloper is binnengegaan naar de ordening van Melchisedek hogepriester geworden in eeuwigheid. (Hb. 6:19)

20 Waarheen Jezus voor ons als Voorloper is binnengegaan naar de ordening van Melchisedek hogepriester geworden in eeuwigheid. (Hb. 6:20)

Daar wij dan, broeders, volle vrijmoedigheid bezitten om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, (Hb. 10:19)

Langs de nieuwe en levende weg, die Hij ons ingewijd heeft, door het voorhangsel, dat is, zijn vlees (Hb. 10:20).

Weest blijde in de hoop (Rom. 12:12)